

Кирилъ отговори:

— Насъ пророцитѣ и мѣдритѣ учители на православната църква сж ни научили да почитаме *Света Тройца*. Богъ Отецъ е творецъ невидимъ, въздесжщъ и всеблагъ. Неговото слово е Синъ Божий, който се въплоти и се роди отъ света Дева Мария зарадъ нашето спасение. Свети Духъ е Божията мисль, нашето въодушевление да вѣрваме въ Бога и да бждемъ добри. Затова и тритѣ лица Богъ Отецъ, Богъ Синъ и Св. Духъ сж едно сжщество, едно действие. Това сж приели и одобрили най-умнитѣ наши отци на църковнитѣ събори.

Като чуха тѣзи ясни думи, арабскитѣ учени, зяпнаха учудени и казаха:

— А! Този *гяуринъ* приказва много умно и той ни победи.

Обаче арабитѣ пакъ запитаха:

— Но, ако Христосъ е вашъ Богъ, защо не постѣпвате както той заповѣдва? Когато нѣкой ви удари плесница по едната буза, защо не обръщате и другата, ами се защищавате? Ние навлизаме въ земята, вие защо не ни я отстѣпвате съ добра воля, ами дигате оржие и се биете храбро съ насъ? Когато нѣкой ви вземе ризата, вие си я искате. Вие не обичате онѣзи, които ви биятъ и грабятъ имотитѣ ви, а Христосъ казва: обичайте враговетѣ си.

На това младиятъ Кирилъ отговори:

— Въ закона Божий има много заповѣди: не убивай, не кради, не прави пакости на другитѣ, не присвоявай чужди жени. А вие какво правите? Убивате нашитѣ братя, крадете женитѣ на християнитѣ и ги завличате въ харемитѣ, заробвате децата.